

REMONSTRANTSE ARMINIUSKERK

7 juni 2026

Drie gedichten om de zomer mee in te gaan

Voorganger: Koen Holtzapffel

m.m.v Jos van der Kooy (orgel)

Jan Willem van der Kamp (viool)

De volgende gedichten worden gelezen:

DE EEND

Een eend die langs de zon vloog
Scheerde rakelings langs mij
Hij klapwiekte in eenzaamheid naar de zee

Ik zag zijn ogen glanzen
Zo dicht langs mij vloog hij
De zonsondergang deed zijn veren
In volle luister kleuren

Ik hoorde 't zingen van zijn vleugels
Het lied van de vlucht
Doorbrak de stilte van de wereld
Die de nacht verwachtte

Ik voelde het leven in zijn borst
Zo dicht bij mij
En in mijn hart de pijn der vreugde
Dat zulk een pracht bestaat

De duinen, de zonsondergang
De eend – en ik
Als waren we één, bewogen we
Tijdloos door de lucht

Jane Goodall, geciteerd in *Het boek van de schoonheid en de troost* 109,110

TROOST

Troost wordt gewantrouwd
zeker in de poëzie

die wil te graag
waardoor het juist
irriteert

het moet achtelozer

zoals een hand die je jas aanneemt
na een lange dag
je op de schouder klopt

een kaars aansteekt
bij binnenkomst

zo werkt troost

dat je op de drempel van dit gedicht
mij kaars ziet schrijven en
zo lang als je dit leest
de warmte voelt

Elfie Tromp, stadsdichter Rotterdam 2023/24

*Het gedicht verscheen samen met een gedicht van Swendeline
Ersilia over hoop en van Marjolijn van Heemstra over liefde als
drieluik aan het eind van een coronajaar.*

Beginnelen

We strijden door tot we het gras horen groeien.
De wolken zich neuriënd verplaatsen.
Aan de wilgen wordt ons wapentuig gehangen.
Waakhonden worden met slingers versierd.
Onze ogen ontgift.
Onze tempels alleen nog door vogels gebouwd.
Inleiding in de Liefde wordt een verplicht vak
op middelbare scholen.
Met iedere groet maken we nieuwe hersencellen aan, met ieder
vriendelijk woord.
Niets bedroeft de burger meer dan een bedroefde
buurman of -vrouw.
In elk bestuurslichaam domineren moederfiguren.
De tv slikt anti-psychotica.
En de God van Spinoza keert terug,
eindelijk, om de andere goden tot bedaren te brengen;
doodkalm eten ze een patatje in de Voetboogstraat.
Burenruzies lopen op bruiloften uit of levenslange

vriendschappen.
Noodweer wacht tot iedereen binnen is.
Een troep engelen staat de straatcoaches bij.
Als de dag de nacht vraagt nog even te wachten
luistert de nacht soms.
We leven weer mee met de doden en de doden met ons.
Imams, rabbijnen, dominees, politici en professoren, ze lopen
in een jaarlijkse optocht in apenkostuum zwijgend door de stad.
De partij van de vogelaars stijgt opnieuw in de peilingen!
Ook de partij van de laatste postzegelverzamelaars
doet het goed.
Het Kwaad, vertellen we elkaar,
is teruggelukt de onderwereld in die vervolgens
volgestort is met beton.
En het Goede, het Goede is ons steeds te snel af. In onze
groene en blauwe, bruine en grijze ogen fonkelt non-stop
de onsterfelijke ziel.
Pakken melk en potten honing worden uitgedeeld op straat.
Boeddha likt zijn iPhone schoon.
Volksmenners kweken rozen in parken.
De beurs wordt overgenomen door muzikanten.
De god van Abraham lacht het hardst om de grappen die over
hem worden gemaakt.
Valse profeten rukken hun opgeplakte baarden af
vallend jankend travestieten in de armen.

Mustafa Stitou, uit de bundel *Tempel*, 2013

**Meer informatie over onze activiteiten en kerkdiensten
vind u op onze website en Instagram**

<https://rotterdam.remonstranten.nl/agenda/>
Instagram: remonstranten.rotterdam